

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 51P/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314210034
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314210034.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Klepáčovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých: I. C., nar. XX.XX.XXXX a J. C., nar. X.X.XXXX, bytom F. Č.. XX, I., štátne občianstvo SR, obaja v zastúpení kolízneho opatrovníka: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, Trnavská 1, Senec, deti rodičov: matka - G. C., nar. X.XX.XXXX, bytom F. Č.. XX, I., štátne občianstvo SR a otec - I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Č.. XX, I., adresa pre doručovanie: C. D. Č.. XXX, H., štátne občianstvo SR, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa: I. C., nar. XX.XX.XXXX zamietá.

Súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa: J. C., nar. X.X.XXXX zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec sa návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.2.2014 domáhal zníženia výživného na maloleté deti.

Kolízny opatrovník za maloleté deti žiadal návrh otca zamietnuť vo vzťahu k obom maloletým deťom ako nedôvodný, nakoľko o výživnom sa právoplatne rozhodlo rozsudkom súdu prvého a druhého stupňa s účinnosťou mesiacom november 2014 a od tejto doby nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 163 ods. 2 OSP rozsudky o výchove a výživne maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinnosti alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Zákon o rodine v tretej časti prvá hlava, prvý oddiel upravuje ako samostatný druh vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, pričom v § 62 ods. 1 explicitne vymedzuje okruh osôb oprávnených výživou = t.j. deti rodičov, ak nie sú schopné sa živiť samé a okruh rodičov / matka, otec/ ako osôb povinných výživou. Z povahy výživného je zrejmé, že výživné na dieťa je osobným právom dieťaťa voči rodičom, ktorým vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona, ktorú v prípade, že sa dobrovoľne neplní súd určuje samostatným výrokom a v prípade maloletého dieťaťa spolu s označením osoby povinnej ho preberať za maloleté dieťa od osoby povinnej výživou dieťaťa. Zákonným predpokladom zmeny právoplatného rozsudku o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí preto len úvaha, že doterajšie výživné na maloleté deti je neprímerané, pretože inak by došlo k neprípustnosti reparácie právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenu pomerov je súd povinný skúmať na strane všetkých účastníkov konania, t.j. nielen na strane maloletých detí, ako osôb oprávnených výživou, ale aj na strane každého z rodičov, ako osôb povinných výživou, pričom zároveň musí ísť o zmenu tých okolností (na jednej či druhej strane), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozsudku.

V tomto smere ustálená súdna prax vždy považuje za dôvodnú zmenu pomerov vyšší vek dieťaťa, rovnako však aj rozšírenie vyživovacích povinností na strane povinného, ako aj pokles príjmu povinného z objektívnych dôvodov. Pre určenie dôvodnosti zmeny pomerov je vždy rozhodujúca len tá zmena, ktorá nastala po právoplatnosti pôvodného súdneho rozhodnutia, pričom táto zmena pomerov musí byť súčasne v príčinnej súvislosti s preukázaným záverom, že v jej dôsledku je treba zmeniť aj výšku výživného.

Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol o návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného tak, že tento v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Súd mal za preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom upravená rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 9P/142/2012-69 zo dňa 12.2.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 289/2013-101 zo dňa 21.1.2014, na základe ktorého bola otcovi maloletých detí uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého I. sumou 170 eur mesačne a na maloletú J. sumou 140 eur mesačne k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Súd rozhodol taktiež o povinnosť otca zaplatiť zročné výživné na obe maloleté deti. Súd dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom tak už bola upravená súdnym rozhodnutím, pričom po právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia, aj vzhľadom na krátky časový úsek, nedošlo k objektívnej a dôvodnej zmene pomerov na strane maloletých detí ako výživou oprávnených osôb, ani na strane otca maloletých detí ako výživou povinnej osoby. Súd mal za preukázané, že k poklesu potrieb maloletých detí nedošlo, hlavne na strane maloletej J. náklady na výživu vzrástli, nakoľko začala vykonávať povinnú školskú dochádzku. S poukazom na uvedené je zrejmé, že nedošlo k takej zmene relevantných okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozsudku, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom.

Podľa Zákona o rodine má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Skutočnosť, v akej miere sa bude každý z rodičov podieľať na celkových nákladoch na dieťa určujú majetkové pomery rodiča, jeho celková životná úroveň, pričom súd komplexne posudzuje objektívne schopnosti a možnosti povinného rodiča, napr. aj to, či si intenzívne hľadá primerané zamestnanie s príjmom dostačujúcim na pokrytie jeho záväzkov voči maloletým deťom a pod.. Súd tiež dospel k záveru, že otec maloletých detí nemá vzhľadom na svoj vek objektívne sťažené uplatnenie na pracovnom trhu a šanca získať primeranú prácu, ktorá by mu zabezpečila dostatočný príjem na pokrytie potrebných výdavkov na maloleté deti, je pomerne veľká. Z uvedeného je zrejmé, že otec maloletých detí je v súčasnosti schopný platiť súdom určené výživné na maloleté deti a preto súd jeho návrh na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti toho rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) OSP, keďže konanie mohlo začať aj bez návrhu.

O náležitostiach odôvodnenia rozsudku platí § 157 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Účastník môže padnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním (§ 201 OSP)

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno dôvodiť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 od. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

- rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).